

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta
Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvtatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

6 De cœlo quo ad æternitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](#)

QVODLIBET. XII. ART. V. VI. VII. VIII. IX. X.

habere communia, & ideo Augustinus dicit. Si quod hoc modo intelligat fatum, lenteat in teneat, linguam corrigat, ut non dicat fatum, sed prouidentiam Dei.

QVÆSTIO V.

ARTICVLVS V.

Vtrum esse angelus sit accidentis eius.

DEINDE quæstum est de angelis.

¶ Et circa hoc quæsta sunt duo.

¶ Primo, Vtrum esse angelus sit accidentis eius, & uidetur quod non, quia accidentis intelligitur inesse aliqui praexistentes: angelus autem non praexistit ipsi esse.

CONTRA Hilarius dicit &c.

RESPON. Dicendum, quod opinio Auic. fuit, quod unum & ens semper pdicant accidentis. Hoc autem non est verum, quia in unum prout cōuerterit cum ente, signat substantiam rei, & similiter ipsum ens: sed in unum prout est principium numeri, signat accidentes. Scendum ergo, quod unumquodque quod est in potentia & in actu, fit actu per hoc quod participat actum superiorē. Per hoc autem aliquid maxime fit actu, & participat per similitudinem primū & parvum actum. Primus autem actus est esse subtilis per se, unde completionem unumquodque recipit per hoc quod participat esse: unde esse est complementum omnīs formā, quia per hoc completur quod hēt esse, & hēt esse cum est actu, & sic nulla forma est nisi per esse. Et sic dico quod esse substantiale rei non est accidentis, sed actualitas cuiuslibet formā existentis sive sine materia, sive cū materia: & quia esse est complementum omnīum, inde est quod proprius effectus Dei est esse, & nulla causa dat esse, nisi in quantum participat operationem diuinam, & si propriè loquendo, non est accidentis, & quod Hil. dicit, dico quod accidentis dīlarge oē, quod non est pars essentiæ, & sic est esse in rebus creatis, quia in solo Deo esse est eius essentia.

ARTICVLVS VI.

Vtrum diabolus cognoscat cogitationes hominum.

SECUNDO quæstum est, utrum diabolus cognoscat cogitationes hominum.

RESPON. Dicendum, quod cognoscere cogitationes cordis potest contingere dupliciter, in se & per se, & in aliquo effectu. Primo solius Dei est. Hier. 15. Praecepit cor hominis, & inscrutabile: vnde nec angelii sic eas cognoscunt, cuius ratio est triplex. Una, propter debilitatem eius quod habet, eo quod supra gradum quo aliquid est ens in potentia, est gradus quo res sunt in anima. Alia ratio est, quia quod est in veritate causæ aliquius, non potest cognosci nisi a causa qua nata est mouere illā: voluntatem autem mouet solus Deus. Cum ergo omnes cogitationes dependant a voluntate sicut a sua causa, solus Deus eas cognoscit. Alia ratio est, quia angelii illa qua cognoscunt naturaliter, cognoscunt per spēs naturaliter inditas, & he sunt species rerum naturalium, non aut cogitationum: quia haec non reducuntur ad causam naturalem, vel non pertinent ad cognitionē naturalium, tamen per effectus cognitionum cognoscunt cogitationes, sicut & hō facit, cum ipsi subtilius cognoscit effectus, qui causantur ex cogitationibus. Nam fīm cogitationes hō afficitur aliqua passione, & per eas mouetur cor, & hos motus subtilius ipsi cognoscunt quā nos, & sic aliquid cognoscit de cognitionibus cordis, & hoc Aug. dicit in li. de diuinat. dēmo

F num, licet alibi dicat, quod determinare in eis talē cognitionem sit presumptuosum.

QVÆSTIO VI.

ARTICVLVS VII.

Vtrum cælum, vel mundus sit eternus.

DEINDE quæstum est de celo-

¶ Et circa hoc quæstum fuit.

Vtrum cælum, vel mundus sit eternus.

RESPON. Dicendum, quod non, sed mundum incepisse est de numero corum que cadute subfūde, non sub demonstratione. Nam quæ dependet ex simplici voluntate Dei, p̄t esse & nō esse & ad hoc quod non sit, non inducit aliqua necessitas ex parte Dei: diuina autem bonitas, quae est finis rerum, p̄t ita esse si non sit mundus, sicut si sit mundus.

ARTICVLVS VIII.

Vtrum cælum sit animatum.

SECUNDO quæstū est, vtrū cælum sit animatum.

RESPON. Dicendum, quod de hoc diuersissimo sentiunt doctores ecclesie. Hieron. dicit fugit & evanescit, quod sol est aiatū. Dam. hoc negat & hoc differentia est est apud philosophos. Plato & Aris. ponunt corpora supercaelestia animata. sc. Anaxago. vero nō: & ideo legitur fusce ocellis. Ego autem dico secundum Aug. 2. super Gen. ad literam, quod non refert ad fidem, utrum sic, ad alterum sit: vnde hoc nō determinat Enchadens, quod si ponamus corpora caelestia esse animata, non ideo erint in iudicio tres ordines iudiciorum. angelorum, & hominum, & animalium, quia illæ anima computabuntur cum angelis, & hoc sensisse videtur ille qui fecit prefationem, cū dicit Cæli cælorumque virtutes. Et ratio patet.

QVÆSTIO VII.

ARTICVLVS IX.

Vtrum anima perficiat corpus immediate, vel mediante corporeitatem.

DEINDE quæstum est de hominē quantum ad naturam, & quantum ad gratiam, & quantum ad culpam.

¶ Circa primum quæsta sunt tria.

¶ Primo, Quantum ad animam.

¶ Secundū, De cognitione animæ.

¶ Tertio, de effectu cognitionis.

¶ Circa animam quæsta sunt duo.

¶ Primo, Vtrum anima perficiat corpus immediate, vel mediante corporeitatem.

RESPON. Dicendum, quod in nullo corpore est nisi una forma substantialis, cuius est rō triplex. Prima est, quā si plures, sequens non erit forma substantialis, quē facit esse simpliciter, sed solum accidentalis, quā facit esse hoc. Item, si sit acquisita forma substantialis, non erit generatio simpliciter. Item, quia non est compositum ex anima & corpore unum simpliciter, sed duo simpliciter, & utrum per accidens.

Si dicatur corporeitas forma corporis, corporeitas dicitur dupliciter, quandoque tres dimēsiones, & hoc non est forma substantialis, sed accidentis; ali quādō dicitur quādam forma ex qua prouenit triā dimēsio, & hēc non est alia forma specifica.

ARTICVLVS X.

Vtrum anima traducatur.

SECUNDO, Vtrum anima sit ex traduce.

RESPON. Dicendum, quod Au. hanc quæstio-